

**PKS w Starogardzie Gdańskim S.A.
ul. Pelplińska 21
83 – 200 Starogard Gd.**

Starogard Gd., 2018.01.01

R E G U L A M I N

zarobkowego przewozu osób i rzeczy w transporcie autobusowym wykonywanym przez

PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ W STAROGARDZIE GDAŃSKIM S. A.

Podstawa prawna, przedmiot oraz zakres stosowania regulaminu

Art. 1. 1. Niniejszy regulamin ustala się na podstawie upoważnienia z art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.).

2. Regulamin określa warunki obsługi podróżnych, odprawy, oraz zarobkowego przewozu osób i rzeczy, wykonywanego taborem autobusowym Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w Starogardzie Gd., zwanego dalej Przewoźnikiem.

3. Regulamin stosuje się do zarobkowego przewozu osób i rzeczy, w zakresie obejmującym:

- 1) regularną krajową komunikację publiczną,
- 2) grupowe przewozy osób w komunikacji otwartej i zamkniętej,
- 3) przewozy międzynarodowe – jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej.

4. Przyjęte w niniejszym opracowaniu uregulowania stosuje się w ścisłym powiązaniu z przepisami ustawy – Prawo przewozowe, z uwzględnieniem wyda-

nych w jej wykonaniu aktów normatywnych, oraz Kodeksu cywilnego.

Art. 2. Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

- 1) przewóz zarobkowy – działalność gospodarczą polegającą na wykonywanym odpłatnie, na podstawie umowy o przewozie osób, oraz ich rzeczy w regularnej komunikacji publicznej i w przewozach grupowych,
- 2) komunikacja regularna – przewozy zarobkowe wykonywane po drogach publicznych według skoordynowanego i podanego do wiadomości publicznej rozkładu jazdy autobusów, odbywające się na podstawie indywidualnych umów przewozu zawieranych bezpośrednio między przewoźnikiem a podróżnymi,
- 3) przewozy grupowe – przewozy wykonywane w czasie i na warunkach uzgodnionych w umowie zawartej między przewoźnikiem a organizatorem przewozu na rzecz osób trzecich – tj. uczestników przewozu grupowego,
- 4) punkt odprawy – przystanek autobusowy, dworzec, lub przystanek dworcowy będący miejscem rozpoczęcia, lub zakończenia przewozu (lub kursu),

- 5) kurs autobusowy – połączenie między dwoma krańcowymi punktami odprawy na określonej trasie przewozu w komunikacji regularnej, w jednym kierunku,
- 6) autobus – pojazd samochodowy skonstruowany z przeznaczeniem do przewozu nie mniej, niż 9 osób na miejscach dla pasażerów.

Przepisy ogólne

Art. 3. 1. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej jest zobowiązany do przewozu osób i rzeczy w zakresie wynikającym z podanego do publicznej wiadomości rozkładu jazdy autobusów, oraz sposobu i warunków zawierania umowy przewozu.

2. Zawarcie umowy przewozu w regularnej, publicznej komunikacji autobusowej wymaga – przed rozpoczęciem przewozu – spełnienia przez podróżnego warunku nabycia biletu na przejazd (przewóz bagażu) oraz udokumentowania przysługujących mu uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego.

3. Przewóz uważa się za rozpoczęty z chwilą, gdy autobus, w którym znajduje się podróżny, ruszy z miejsca odjazdu.

4. Umowa przewozu, do której zawarcia dochodzi z naruszeniem przez podróżnego warunków, o których mowa w ust. 2 – tj. przez samo zajęcie miejsca w autobusie – nabiera mocy wiążącej, jeżeli podróżny spełni lub zobowiąże się do spełnienia warunku uiszczenia należności przewozowej, powiększonej o opłatę dodatkową za przejazd (przewóz bagażu) bez ważnego biletu.

Art. 4. Przewoźnik może zawierać umowy grupowego przewozu osób w komunikacji zamkniętej, przewidujące świadczenie w tym zakresie usług o charakterze okazjonalnym (przewozy wycieczkowe, turystyczne, okolicznościowe itp.) lub stałym (przewozy regularne specjalne).

Art. 5. 1. Sposób ustalania i wysokość opłat za przewóz osób i rzeczy określa stosowana przez Przewoźnika taryfa.

2. Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej w dworcowych punktach odprawy podróżnych aktualne tabele opłat taryfowych i zapewnia zainteresowanym podróżnym bezpłatny wgląd do obowiązujących go przepisów przewozowych.

Art. 6. Przewoźnik jest zwolniony od obowiązku przewozu, jeżeli:

- 1) zachodzą uniemożliwiające przewóz okoliczności, których Przewoźnik nie mógł uniknąć, ani zapobiec ich skutkom,
 - 2) klient nie zastosował się do przepisów przewozowych,
 - 3) ze względu na rodzaj przewozu nie ma możliwości jego wykonania przy użyciu posiadanych środków transportowych,
 - 4) w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym regulaminie.
- 2) w dworcowych punktach odprawy – informacje o cenach i warunkach sprzedaży biletów, godzinach otwarcia kas biletowych, oraz wyciąg ważniejszych przepisów przewozowych i porządkowych.
 3. Przewoźnik zapewnia podróżnym za pomocą urządzeń nagłaśniających bieżącą informację o odjazdach autobusów z dworcowych punktów odprawy, a w razie zakłóceń w regularności ruchu podaje komunikaty o ich przyczynie i przewidywanym czasie trwania.

Przewóz osób

Art. 7. 1. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej obowiązany jest zapewnić podróżnym odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny, oraz wygody i należytej obsługi zarówno w dworcowych punktach odprawy, jak też podczas przewozu taborem autobusowym.

2. Przewoźnik ogłasza:

- 1) we wszystkich punktach odprawy – rozkłady jazdy określające przestrzenny i czasowy zakres oferty przewozowej,

Art. 8. 1. Przewoźnik może ustalić, że z pewnych kursów autobusowych mogą korzystać w pierwszej kolejności określone podróżni, np. posiadacze biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych.

2. Ograniczenie powszechności dostępu do niektórych kursów w komunikacji regularnej Przewoźnik podaje na dworcowych i przystankowych tablicach z godzinami odjazdów autobusów.

3. Przewoźnik wyznacza w razie potrzeby i w miarę możliwości oddzielne kasy biletowe do sprzedaży biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych. Warunki nabywania i korzystania z tych biletów określa taryfa.

4. Najpóźniej na 5 minut przed odjazdem autobusu kasa biletowa może odmówić sprzedaży biletu.

5. W bilecie na przejazd Przewoźnik określa wysokość należności oraz dane niezbędne do ustalenia zakresu uprawnień podróznego, a w bilecie imiennym uprawniającym do przejazdów wielokrotnych – także tożsamość jego posiadacza.

6. Przewoźnik obowiązany jest do świadczenia przewozu zgodnie z treścią biletu na rzecz jego nabywcy.

Art. 9. 1. Miejsce zatrzymania się autobusów na trasach ich kursowania wskazują oznaczone odpowiednimi znakami drogowymi przystanki autobusowe. Nazwy przystanków autobusowych, ze wskazaniem zatrzymujących się na nich autobusów, Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej w rozkładzie jazdy.

2. Do obowiązków kierowców należy zatrzymywanie autobusów na przystankach przewidzianych w rozkładzie jazdy.

3. Kierowca obowiązany jest wstrzymać odjazd autobusu ruszającego z przystanku w celu zabrania spóźnionego podróznego sygnalizującego zamiar skorzystania z przejazdu tym autobusem.

4. Z wyjątkiem przypadków uzasadnionych szczególnymi okolicznościami (ust. 5), podróżni mogą wsiadać i wysiadać z autobusów tylko na przystankach autobusowych.

5. Autobus, w którym nie ma urządzeń sanitarnych kierowca winien zatrzymać na żądanie podróznego w najbliższym odpowiednim miejscu.

6. Osobę, która doznała w drodze nagłej niedyspozycji, lub ataku choroby, kierowca autobusu ma obowiązek dowieźć bezpośrednio do najbliższego punktu pomocy medycznej.

Art. 10. 1. Podróżny obowiązany jest nabyć bilet na przejazd przed rozpoczęciem przewozu w kasie biletowej na dworcu autobusowym, a w razie braku takiej możliwości – u kierowcy autobusu. Bilet stanowi dowód zawarcia umowy przewozu i nabycia uprawnienia do określonego w nim przejazdu.

2. Sprzedaży i przedsprzedaży biletów dokonuje się zasadniczo według kolejności zgłaszania się podróżnych. Inwalidzi o widocznym kalectwie, kobiety ciężarne, osoby z małymi dziećmi na ręku, oraz inne osoby, uprawnione na mocy odrębnych przepisów, mogą nabyć bilet poza kolejnością.

3. Podróżny, który nie nabył biletu w kasie, oraz podróżny wsiadający na przystanku, na którym nie ma kasy, może nabyć bilet w autobusie pod warunkiem, że są w nim jeszcze wolne miejsca, a brak biletu zgłosi obsłudze przed wejściem, lub bezpośrednio po wejściu do autobusu.

4. Podróżny obowiązany jest zachować bilet na przejazd i na przewóz bagażu do czasu zakończenia podróży, oraz dbać o to, aby wsiąść do właściwego autobusu i wysiąść z niego na właściwym przystanku.

5. Podróżny obowiązany jest bez wezwania okazywać kierowcy przy wejściu do autobusu i na żądanie organów kontroli:

- 1) ważny bilet (bilet imienny jest ważny tylko wraz z dowodem tożsamości podróżnego ujętym na bilecie),
- 2) dokument uprawniający do korzystania z ulgi przewozowej,
- 3) inny dokument uprawniający do przejazdu.

6. Posłowie i Senatorowie RP oraz inni okaziciele dokumentów uprawniających do bezpłatnego przejazdu przed zamierzoną podróżą powinni:

- 1) dokonać w kasie biletowej rezerwacji miejsca i pobrać bilet bezpłatny na przejazd autobusem,
- 2) przy wsiadaniu na przystanku, na którym nie ma kasy, pobrać bilet bezpłatny w autobusie.

7. Bilet wolno odstąpić innej osobie tylko wtedy, gdy nie jest imienny, a przejazd nie został rozpoczęty.

8. Przejazd posiadaczy biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych innym kursem, niż określony w bilecie, Przewoźnik dopuszcza w miarę wolnych miejsc w autobusie.

9. W razie utraty biletu podróżny traci prawo do dalszego przejazdu i winien wykupić bilet ponownie. Wtórników utraconych biletów jednorazowych nie wydaje się. W uzasadnionych przypadkach Przewoźnik może wydawać, za pobraniem opłaty manipulacyjnej określonej w taryfie, wtórniki imiennych biletów miesięcznych.

10. Płacąc za przejazd podróżny zobowiązany jest żądać wydania biletu oraz sprawdzić, czy jest on właściwy.

Art. 11. 1. Podróżny, który posiada bilet na przejazd, ma prawo:

- 1) przejazdu w zakresie, na jaki opiewa bilet i w określonym autobusie,
- 2) uzyskania od kierowcy informacji o obsługiwanym kursie (tylko w czasie postoju autobusu),
- 3) Przewiezienia ze sobą bezpłatnie:
 - a) jednego dziecka w wieku podanym w taryfie, jeżeli nie żąda dla niego osobnego miejsca,
 - b) rzeczy zaliczanych do bagażu ręcznego (art. 14 ust. 2.),
 - c) małych zwierząt (oprócz psa), ptaków oraz składanych wózków inwalidzkich (art. 14 ust. 3.),
 - d) składanego wózka inwalidzkiego, jeśli jest inwalidą poruszającym się przy jego pomocy,
- 4) przewiezienia za opłatą przewidzianą w taryfie, na podstawie biletu bagażowego:
 - a) rzeczy zabranych do wnętrza autobusu, których ilość, waga i wymiary nie pozwalają zaliczyć tych rzeczy do bagażu ręcznego, oraz psa (art. 14 ust. 4-5),
 - b) rzeczy umieszczonych w osobnym schowku bagażowym autobusu.

Art. 12. 1. Przy wsiadaniu do autobusu i wysiadaniu z niego, oraz podczas przewozu, podróżny obowiązany jest stosować się do przepisów porządkowych ogłaszanych przez przewoźnika, oraz do wskazówek kierowcy, który odpowiada za zapewnienie właściwych i bezpiecznych warunków przewozu osób i rzeczy.

2. Przy zajmowaniu przez podróżnych miejsc w autobusie przewoźnik uwzględnia pierwszeństwo przejazdu przysługujące równorzędnie (według kolejności wsiadania) posiadaczom ważnych na dany kurs biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych, oraz osobom z biletami jednorazowymi, zakupionymi na ten kurs w kasie biletowej.

3. Podróżny może zająć w autobusie jedno miejsce dla siebie, oraz po jednym miejscu dla każdej jadącej z nim osoby, której bilet może okazać.

4. Podróżni zajmujący miejsca stojące, powinni w czasie jazdy trzymać się przeznaczonych do tego uchwytów lub poręczy.

5. Numery miejsc widniejące na biletach nabytych w kasie obowiązują tylko w autobusach pośpiesznych; w kursach zwykłych o miejscu zajęтым w autobusie decyduje kolejność wsiadania.

6. W autobusach pośpiesznych z miejscami numerowanymi, miejsce wskazane na bilecie przysługuje podróżnemu tylko przy wsiadaniu na przystanku, z którego autobus rozpoczyna jazdę. Wsiadając na przystanku pośrednim, podróżny może zająć swoje miejsce oznaczone numerem na bilecie, jeżeli nie zostało ono jeszcze zajęte przez innego podróżnego, albo inne wskazane przez kierowcę, o ile w autobusie są nadal wolne miejsca.

7. Podróżny zajmujący miejsce oznaczone napisem: „dla inwalidy”, lub „dla osoby z dzieckiem na ręku”, winien je zwolnić dla osoby uprawnionej. Nie dotyczy to pasażerów autobusów pośpiesznych, którzy posiadają bilety z wyznaczonymi numerami miejsc.

8. W czasie jazdy podróżny powinien zachować rozwagę i ostrożność, a w szczególności nie powinien otwierać okien bez zgody kierowcy, wyrzucać przez nie jakichkolwiek przedmiotów, oraz wskakiwać i wyskakiwać z autobusu będącego w ruchu.

9. Podróżnemu nie wolno zachowywać się w autobusie w sposób utrudniający pracę kierowcy i uciążliwy dla współpodróżnych.

10. We wszystkich autobusach komunikacji publicznej obowiązuje ustawowy zakaz palenia tytoniu przez podróżnych i obsługę.

Przewóz rzeczy podróżnego

Art. 13. Rzeczy przewożone przez podróżnego może on zabrać ze sobą do wnętrza autobusu, albo oddać do przewozu w oddzielnym schowku bagażowym.

Art. 14. 1. Rzeczy dopuszczone do przewozu, w zależności od ich rozmiarów, ilości i sposobu rozmieszczenia, mogą być przewożone bezpłatnie, lub za opłatą przewidzianą w taryfie.

2. Nie podlegają opłacie łatwe do przenoszenia przedmioty, stanowiące bagaż ręczny, które:

- 1) nie wymagają dla ich rozmieszczenia więcej przestrzeni niż ta, którą podróżny ma do swojej dyspozycji na półce nad zajmowanym siedzeniem, lub pod nim,
- 2) są trzymane przez podróżnego w ręku, lub na kolanach,

3) nie tamują przejść, nie przeszkadzają podróżnym i nie narażają ich na niewygodę, lub niebezpieczeństwo,

3. Dopuszcza się przewóz w autobusie bez opłaty:

1) małych zwierząt pokojowych i ptaków, jeśli nie są uciążliwe z powodu woni lub hałasu i są zabezpieczone przed wyrządzeniem przez nie szkody,

2) składanego wózka inwalidzkiego, jeśli podróżny jest inwalidą poruszającym się przy jego pomocy.

4. Za każdą sztukę rzeczy przewożonych wewnątrz autobusu, a niezamieszczonych w sposób określony w ust. 2., oraz rzeczy umieszczonych podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu, pobiera się opłatę, której wysokość podaje taryfa stosowana przez Przewoźnika.

5. Na rzeczy przewożone za opłatą wydaje się podróżnemu bilet bagażowy.

6. Za przewóz psa (bez względu na jego wielkość) pobiera się opłatę jak za jedną sztukę rzeczy. Pies musi być trzymany na smyczy i mieć założony kaganiec, a jego opiekun winien okazać przy wsiadaniu do autobusu ważne świadectwo szczepienia psa.

Art. 15. 1. W autobusie nie wolno przewozić:

1) przedmiotów mogących wyrządzić szkodę podróżnym lub mieniu przewoźnika i utrudniających warunki odbywania podróży,

2) rzeczy, których przewóz jest zabroniony na podstawie odrębnych przepisów administracyjnych, celnych i sanitarno-porządkowych – w tym: materiałów cuchnących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, żrących, trujących, radioaktywnych i innych niebezpiecznych,

3) nabitej broni palnej (zakaz nie dotyczy osób, które są uprawnione do jej noszenia ze względu na pełnione funkcje),

4) przedmiotów wzbudzających odrazę,

5) żywych zwierząt z wyjątkiem przewidzianym w ust. 3. i 5.

2. W razie uzasadnionego podejrzenia, że bagaż podróżnego zawiera rzeczy, których przewozić nie wolno (ust.1), przewoźnik ma prawo sprawdzić w obecności podróżnego zawartość tego bagażu, a w razie potwierdzenia się podejrzeń – odmówić zabrania go do przewozu.

3. Jeżeli nie można ustalić właściciela bagażu podlegającego sprawdzeniu przewoźnik dokonuje tej czyn-

ności przy udziale dwóch postronnych świadków i postępuje z zakwestionowanymi przedmiotami w sposób określony przepisami o rzeczach znalezionych.

4. Po zakończonym przewozie obsługa autobusu wydaje podróżnym rzeczy przewożone w schowku bagażowym za zwrotem odcinka nalepki (wywieszki) identyfikacyjnej lub za okazaniem biletu bagażowego. Osobie, która nie może go okazać, przewoźnik wydaje bagaż tylko po udowodnieniu przez nią tytułu własności i po spisaniu danych personalnych tej osoby z ważnego dokumentu tożsamości.

5. Sposób postępowania z rzeczami nieodebranymi przez podróżnego po zakończeniu przewozu, określają przepisy o rzeczach znalezionych.

Zmiana umowy przewozu przez podróżnego

Art. 16. 1. Zmiana umowy przewozu nie może naruszać uprawnień innych podróżnych, jakie wynikają z zawartych przez nich umów przewozu, a także możliwości eksploatacyjnych Przewoźnika.

2. W przypadku zmiany umowy przewozu, z tytułu, której przewoźnikowi przysługuje wyższa należność za przewóz, podróżny powinien dopłacić różnicę na-

leżności przed rozpoczęciem przejazdu w kasie biletowej lub u kierowcy.

3. Po rozpoczęciu przejazdu podróżny może zmienić umowę przewozu w zakresie określonym w ust. 2 dopłacając różnicę należności obsłudze autobusu, pod warunkiem, że zgłosi zamiar zmiany, zanim nastąpią faktyczne okoliczności dotyczące zmiany. W przeciwnym razie Przewoźnik uznaje, że podróżny nie dopełnił obowiązku zapłaty należności.

4. W celu dokonania zmiany umowy przewozu uprawniającej do otrzymania zwrotu należności podróżny powinien uzyskać poświadczenie niewykorzystania biletu w całości lub części.

5. Poświadczenia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje:

- 1) przed rozpoczęciem przejazdu – uprawniony pracownik Przewoźnika (dyżurny ruchu) w początkowym punkcie odprawy,
- 2) po rozpoczęciu przejazdu – obsługa autobusu, pod warunkiem zgłoszenia zmiany w sposób określony w ust. 3.

6. Bilet poświadczony, jako częściowo niewykorzystany jest biletem ważnym na przejazd tylko w zakresie wynikającym z tego poświadczenia.

Ograniczenie przewozu

Art. 17. 1. Przewoźnik nie dopuszcza do przewozu i ma prawo – korzystając w razie potrzeby z pomocy organów porządkowych – usunąć z autobusu, lub z obiektu dworcowego, osoby:

- 1) odmawiające uiszczenia należności za przejazd autobusem,
- 2) nieprzestrzegające, pomimo upomnienia, obowiązujących przepisów i niepodporządkowujące się wskazówkom personelu przewoźnika,
- 3) nietrzeźwe, zakłócające spokój i wywołujące swym zachowaniem zgorzenie publiczne,
- 4) znajdujące się w stanie, który z różnych względów może być uciążliwy, lub niebezpieczny dla otoczenia,
- 5) mogące zabrudzić inne osoby oraz zanieczyścić wnętrza autobusu, lub pomieszczenia dworcowe,

6) niespełniające warunków granicznej odprawy celno-paszportowej w autobusach obsługujących regularną komunikację międzynarodową.

2. Osobom wymienionym w ust. 1, pkt. 2 – 6, przysługuje zwrot należności stosowny do niewykorzystanego z ich winy świadczenia przewozowego, po potrąceniu części należności tytułem odstępnego (art. 18 ust. 9.).

3. Obsługa autobusu ma prawo odmówić zabrania do przewozu większej ilości osób, niż wynosi liczba miejsc określona w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

4. Jeżeli ze względu na brak miejsc w autobusie nie można przyjąć do przewozu więcej osób, kierowca jest obowiązany poinformować o powyższym osoby oczekujące na przystanku, lub umieścić za szybą czołową pojazdu tablicę informującą o tym podróżnych oczekujących na przystankach.

Sposób obliczania zwracanych należności, tryb dokonywania zwrotów oraz wysokość odstępnego.

Art. 18. 1. Za bilet jednorazowy niewykorzystany całkowicie lub częściowo Przewoźnik zwraca stosowną kwotę należności pod warunkiem, że podróżny dokona

zwrotu lub uzyska poświadczenie niewykorzystania biletu przed upływem terminu jego ważności. Poświadczenia częściowego niewykorzystania biletu dokonuje obsługa autobusu lub dyżurny ruchu.

2. Nie wymagają poświadczenia bilety jednorazowe całkowicie niewykorzystane, zwrócone w kasie Przewoźnika przed rozpoczęciem kursu.

3. Bilet jednorazowy poświadczony, jako niewykorzystany uprawnia podróżnego wyłącznie do ubiegania się o zwrot zapłaconej należności; nie przedłuża się ważności tego biletu na przejazd w późniejszym terminie, a podróżny powinien wykupić nowy bilet.

5. Należność za częściowo niewykorzystane bilety zwraca się wyłącznie na podstawie reklamacji; obsługa autobusu i dyżurny ruchu nie są uprawnieni do zwrotu pieniędzy.

3. Podstawą do obliczenia zwracanej należności jest cena niewykorzystanego biletu, zwróconego:

- 1) bezpośrednio w kasie nabycia przed rozpoczęciem przejazdu (należność zwraca kasa biletowa),
- 2) w trybie reklamacji złożonej na piśmie najpóźniej w terminie 30 dni od daty ważności biletu, po uprzednim poświadczeniu jego niewykorzystania.

Należność zwraca Przewoźnik obsługujący dany kurs.

6. Do obliczania zwracanej należności za bilet jednorazowy przyjmuje się:

- a) w razie całkowitego niewykorzystania biletu – zapłaconą należność,
- b) w razie częściowego niewykorzystania biletu – różnicę między zapłaconą należnością, a należnością przypadającą za wykonane świadczenie.

7. Za bilet miesięczny niewykorzystany całkowicie lub częściowo Przewoźnik zwraca stosowną kwotę należności, o ile podróżny:

- c) dokonał zwrotu biletu przed rozpoczęciem terminu jego ważności,
- d) dokonał zwrotu biletu w trakcie jego ważności, pod warunkiem, że nie miał możliwości korzystania z przejazdów,
- e) dokonał zwrotu biletu po terminie jego ważności, pod warunkiem, że nie miał możliwości korzystania z przejazdów z przyczyn losowych.

8. zwrotu należności za bilet miesięczny w przypadkach określonych w pkt. b,c dokonuje się w trybie

reklamacji, po udokumentowaniu przez podróżnego przyczyn niewykorzystania, całkowicie od niego niezależnych.

9. Do obliczania zwracanej należności za bilet miesięczny przyjmuje się:

- a) zapłaconą należność za bilet zwrócony przed pierwszym dniem terminu jego ważności (zwrot przyjmuje kasa biletowa)
- b) należność proporcjonalną do liczby niewykorzystanych przejazdów.

10. Od zwracanych należności określonych w ust. 6 i 9 przewoźnik potrąca 10 % odstępnego.

11. Nie stosuje się potrącenia odstępnego i zwraca podróżnemu całą należność zapłaconą za przejazd, jeżeli odstąpił on od umowy przewozu z przyczyn występujących po stronie przewoźnika (np. przerwy w ruchu i utraty połączenia na skutek awarii autobusu, albo odwołania, bądź opóźnienia kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy) – i nie skorzystał z przewozu zastępczego.

12. Przepis ust. 11 nie ma zastosowania do przejazdów odbywanych na podstawie biletów na przejazd wielokrotny.

Kontrola przewozów i opłaty dodatkowe

Art. 19. 1. Przewoźnik lub osoba przez niego uprawniona przeprowadza kontrole dokumentów przewozu osób i bagażu.

2. Podróżny, u którego organ kontrolny ujawnił brak ważnego biletu na przejazd lub na przewóz rzeczy i bagażu podlegającego opłacie, a także podróżny niemogący udokumentować uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, obowiązany jest do uiszczenia należności przewozowych oraz opłaty dodatkowej, której wysokość określają odrębne przepisy.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 2, stosuje się również w przypadku stwierdzenia, że podróżny zabrał do autobusu rzeczy wyłączone z przewozu, lub spowodował bez uzasadnionej przyczyny zatrzymanie, opóźnienie, albo zmianę trasy przejazdu autobusu.

4. Należność przewozową za drogę, który podróżny przebył bez biletu pobiera się według taryfy. Jeżeli miejsca rozpoczęcia przejazdu nie można ustalić, należność tę oblicza się za całą drogę przebytą przez autobus.

5. Podróżny, który odmawia uiszczenia należności i opłaty dodatkowej podczas kontroli w autobusie, może kontynuować podróż, jeżeli wylegitymuje się dokumentem tożsamości i podpisze zobowiązanie do zapłaty należnej kwoty w terminie 7 dni od daty przyjęcia wezwania. W przeciwnym razie organ kontrolny może na najbliższym przystanku usunąć podróżnego z autobusu.

6. W wypadku natychmiastowego uiszczenia opłaty dodatkowej lub najdalej w ciągu 7 dni od daty wystawienia wezwania, wysokość opłaty dodatkowej obniża się o 30%.

7. Należność nieuiszczona w terminie podanym w ust. 5. podlega przymusowemu ściągnięciu wraz z kosztami dodatkowego postępowania.

8. Ujawnione u podróżnych bilety sfalszowane i noszące cechy podrobienia Przewoźnik zatrzymuje i przekazuje z odpowiednim doniesieniem prokuratorowi lub Policji. Osobę posługującą się takim biletem lub dokumentem, traktuje się, jako jadącą bez ważnego biletu.

9. Podróżny może złożyć do Przewoźnika reklamację, gdy nie zgadza się z treścią wezwania do zapłaty i może udowodnić, że posiadał ważny dokument prze-

wozu lub dokument poświadczający jego uprawnienie do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego.

- a) reklamację składa się w formie pisemnej w terminie 7 dni od dnia przewozu,
- b) pouczenie o możliwości i terminie złożenia reklamacji ze wskazaniem adresu jednostki, w której można ją złożyć, Przewoźnik zamieszcza w wezwaniu do zapłaty.

10. W przypadku okazania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, albo uprawnienia do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu, Przewoźnik, za pobraniem opłaty manipulacyjnej, dokonuje zwrotu pobranej należności za przewóz i opłaty dodatkowej lub umarza wezwanie do zapłaty.

11. Wysokość opłaty manipulacyjnej Przewoźnika wynosi 10 % wielkości opłaty dodatkowej.

Odpowiedzialność Przewoźnika z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przewozu osób i rzeczy.

Art. 20. 1. Przewoźnik ponosi wobec podróżnego pełne skutki odszkodowawcze w razie przedwczesnego odjazdu autobusu, natomiast za szkodę powstałą wskutek opóźnionego przyjazdu, lub odwołania kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy odpowiada tylko wówczas, gdy wynika ona z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa Przewoźnika.

2. Za rzeczy i zwierzęta, które podróżny przewozi ze sobą pod własnym nadzorem, przewoźnik ponosi odpowiedzialność, jeżeli szkoda powstała z jego winy.

3. Przewoźnik odpowiada za rzeczy podróżnego umieszczone podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu jak za przesyłkę, ponosząc skutki ich utraty, ubytku, lub uszkodzenia.

4. Powstanie szkody, na którą podróżny został narażony podczas przewozu, powinno być zgłoszone niezwłocznie po jej ujawnieniu i wymaga pisemnego potwierdzenia przez obsługę autobusu.

5. W grupowych przewozach osób wykonywanych w regularnej komunikacji publicznej Przewoźnik ponosi odpowiedzialność wobec uczestników na zasadach określonych w ust. 2 i 3, a wobec organizatora – w ust. 1.

6. Zakres i wysokość odszkodowania należnego podróżnemu poszkodowanemu z winy Przewoźnika ustala się na zasadach określonych odnośnymi przepisami ustawy Prawo przewozowe i Kodeksu cywilnego.

Reklamacje

Art. 21. 1. Reklamacje wnosi się w formie pisemnej; osoba fizyczna może wnieść reklamację ustnie do protokołu. Do reklamacji powinny być dołączone w oryginałach następujące dokumenty:

- 1) do reklamacji z tytułu zwrotów za niewykorzystane bilety na przejazd i innych roszczeń z umowy przewozu osób – bilet na przejazd,
- 2) do reklamacji z tytułu przewozu przesyłek bagażowych – bilet na przewóz bagażu.

2. Tryb wzajemnego dochodzenia roszczeń przez przewoźnika i usługobiorcę w postępowaniu sądowym, po wyczerpaniu drogi reklamacji (wezwania), określają przepisy art. 75 ustawy Prawo przewozowe.

Odpowiedzialność podróżnego z tytułu uszkodzenia lub zanieczyszczenia autobusu albo innych urządzeń Przewoźnika.

Art. 22. 1. Podróżny odpowiada za zawinione przez siebie, względnie przez osobę pozostającą pod jego bezpośrednią opieką uszkodzenie lub zanieczyszczenie autobusu, albo innych urządzeń przewoźnika i obowiązany jest zapłacić odszkodowanie z tego tytułu w wysokości rzeczywistych kosztów wyrządzonej szkody.

2. Wezwanie do zapłaty, z jakim Przewoźnik występuje do zobowiązanego, sporządza się w formie pisemnej.

3. W wezwaniu do zapłaty Przewoźnik podaje kwotę i tytuł roszczenia wraz z uzasadnieniem, terminem i sposobem zapłaty, dołączając odpowiednie dokumenty.

Grupowy przewóz osób w komunikacji zamkniętej (najem autobusu)

Art. 23. 1. Realizacja grupowego przewozu osób w komunikacji zamkniętej polega na zadysponowaniu do wykonania usługi zamówionej przez organizatora

przewozu odpowiednio przygotowanego autobusu, prowadzonego przez kierowcę będącego pracownikiem Przewoźnika.

2. Zamówienie na grupowy przewóz osób autobusami powinno być złożone przez organizatora przewozu w formie pisemnej.

3. Treść zamówienia powinna obejmować: nazwę, albo imię i nazwisko oraz adres organizatora przewozu, a także dane potrzebne do ustalenia warunków przewozu i obliczenia należności za usługę.

4. Umowę przewozu uważa się za zawartą z chwilą uzgodnienia przez strony istotnych dla jej realizacji postanowień, a w szczególności:

- 1) rodzaju i wymaganej pojemności autobusu,
- 2) czasu i miejsca podstawienia autobusu,
- 3) przewidywanego czasu trwania usługi,
- 4) przebiegu trasy i punktu docelowego przewozu,
- 5) wysokości lub sposobu wyliczenia należności oraz terminu i sposobu jej uregulowania przez organizatora przewozu,
- 6) innych kwestii, które strony uznają za istotne.

5. Treść umowy powinna być potwierdzona pisemnie.

Art. 24. 1. W razie odstąpienia przez organizatora od umowy przewozu później, niż w dniu poprzedzającym wykonanie usługi, Przewoźnikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 10% należności określonej w umowie. Odszkodowanie w tej samej wysokości przysługuje najemcy, w razie odstąpienia od umowy po takim terminie przez Przewoźnika.

2. Jeżeli Przewoźnik nie może podstawić autobusu o umówionym rodzaju i pojemności, winien niezwłocznie poinformować organizatora, jaki pojazd może być podstawiony zastępczo.

3. W przypadku podstawienia autobusu zastępczego Przewoźnik nie może żądać od organizatora opłaty wyższej, niż za podstawienie pojazdu zamówionego, chyba, że strony umówią się inaczej.

Art. 25. 1. Kierowca obsługujący autobus obowiązany jest podczas przewozu stosować się do dyspozycji organizatora związanych z realizacją usługi.

2. Jeżeli nie stoją ku temu na przeszkodzie względy eksploatacyjne i nie zagraża to bezpieczeństwu przewozu, obsługa autobusu może wykonywać dodatkowe dyspozycje i zlecenia organizatora, za które przysługuje Przewoźnikowi dodatkowa zapłata.

Art. 26. Organizator przewozu zobowiązany jest do nadzoru nad przestrzeganiem przez uczestników przewozu obowiązujących przepisów porządkowych; najemca i uczestnik przewozu ponoszą solidarną odpowiedzialność za szkody wyrządzone w mieniu Przewoźnika, chyba, że strony umówią się inaczej.

Starogard Gd., 2018.01.01